

Svědectví z apoštolské cesty do Bánovec nad Bebravou

Tomáš Vrbata

31. 1. 2026

Apoštolská cesta do Bánovec nad Bebravou pro mě patří k nejsilnějším duchovním zkušenostem posledních let. Už samotný příjezd k Boriskovi byl velmi silný. První večer byl doslova sladký – plný lásky, pokoje a přijetí. Bylo v tom něco velmi čistého a hlubokého. Nebylo potřeba mnoho slov, bylo cítit, že jsme spolu v Kristu a že tohle setkání je Bohem připravené.

Ráno v Bánovcích začalo společným ranním společenstvím – Boris, Mario a já. Nebylo to formální setkání, ale opravdové stání před Pánem. Modlitba, ticho, sdílení a silná přítomnost Ducha svatého. Už tehdy bylo zřejmé, že Pán vede celý den krok za krokem a že nic z toho, co nás čeká, nebude náhoda.

Během dne jsme pokračovali návštěvou u jedněch starších manželů z Bánovec nad Bebravou. Byla to taková „přepadovka“, ale zcela řízená Duchem svatým. Starší pán byl emeritní farář ECAV. Nic nebylo plánované lidsky, a přesto bylo všechno přesné. Postupně se ukázalo, že jsme tam přišli jako tři králové – ne se zlatem, kadidlem a myrhou, ale se zvěstí. Zvěštovali jsme, že žijeme v časech konce.

A Bůh to okamžitě potvrdil. Emeritní farář si otevřel Písmo a začal číst z 1. Tesalonickým 5,1–11. To slovo zaznělo s takovou přesností, že nebylo pochyb, že je to Boží potvrzení. Společenství jsme zakončili modlitbou na kolenou. Přítomnost Ducha svatého byla velmi silná a plná radosti. Radovali jsme se jako malé děti, které dostaly nádherný a nečekaný dar. Přestože jsme se nikdy předtím neviděli, bylo to jako setkání starých přátel. To dokáže jen Pán. Bez Něj by nic z toho nebylo možné. Miluji Ho.

Až večer jsme jeli za Norikou, naší sestrou v Kristu. Právě oprava jejího krbu byla původním a praktickým motivem celé této cesty. Norika žije sama, miluje Pána a učí se s Ním chodit den za dnem. Na minulém Zoomu se zmínila, že jí nehoří kamna, a Bůh na to odpověděl. Poslal služebníka až ze Železného Brodu, aby byla věc opravena. Pán Norice jasně řekl, že je to proto, jak moc ji miluje.

Večer se v jejím domě rozlila sladká radost a pokoj. Bylo to velmi jemné, tiché, a přitom silné. Než jsme odešli, dala mi Norika láhev oleje a nepustila nás dřív, než jsme celý dům pomazali a zapečetili jej našemu Pánu Ježíši Kristu. Ten večer jsme

také Zoom obohatili přímo z jejího domu a bylo to velmi krásné a živé společenství. Pro mě osobně bylo toto pondělí jedním z nejkrásnějších dnů za poslední roky.

V úterý následovalo setkání Církve ve tvém domě u Borise. Byli tam Jura, Martin, Andrej R., Mario a také Marek. Hned v úvodu Marek povzbudil Maria tím, že ho velmi oslovily části jeho knihy Láska jako motiv vychvácení, konkrétně pasáže o nebi. Mario přiznal, že to od Marka vůbec nečekal, a bylo vidět, jak ho to upřímně potěšilo.

Modlili jsme se za konkrétní potřeby a slovo pro skupinu jsem vybral z 2. listu Timoteovi, celou třetí kapitolu. Četli jsme ji a sdíleli se nad ní. I když měl Boris zpočátku obavy, Duch svatý nás nenechal „na holičkách“ a celým setkáním nás vedl.

Jura k tomu velmi pěkně a silně promluvil. Andrej R. se nám při tom svěřil s těžkými zkušenostmi duchovního pronásledování, které zažívá ve své domácnosti. Popsal útoky od pokusu zapálit dveře, aby uhořeli, až po létající předměty z kuchyně – nádobí z linky, lednici i myčku – kdy předměty zasahovaly jeho ženu a zranily ji do krve. Řekl, že musel nahlas zvolat: „Dost, Satane, ve jménu Ježíše táhni!“ A nastal klid.

Na základě zkušenosti u Noriky jsme mu prakticky vysvětlili, jak zapečetit byt proti duchovním útokům pomazáním olejem a modlitbou. Modlili jsme se za ochranu jeho rodiny a aby byl dobrým knězem ve svém domě, aby církev začínala u něj doma. Všichni jsme byli tímto setkáním hluboce povzbuzeni.

Tato apoštolská cesta mi znovu potvrdila, že Pán je živý, jedná dnes a potvrzuje své slovo skutky. Když Mu sloužíme i v obyčejných věcech a jdeme tam, kam nás posílá, On sám otevírá dveře k věcem neobyčejným.

Publikováno: [Tomáš Dita Vrbatovi](#)